

Gældende lov.

§ 16. Indkaldelsen til at møde som vidne udgår fra formanden for den ret, for hvilken vidnesbyrd skal aflægges. I kriminelle sager kan anklageren foretage indkaldelsen.

Stk. 2. I tilsigelsen, af hvilken en genpart overgives vidnet, skal det angives, hvad der er indkaldelsens øjemed, stedet og tiden for retsmødet, samt at vidnet ved at udeblive uden lovlig grund udsætter sig for bøde eller erstatningsansvar.

§ 17. Udebliver et på lovlig måde indkaldt vidne uden gyldig grund, eller vægrer et vidne sig ved at svare uden at kunne påberåbe sig de i §§ 14 og 15 omtalte omstændigheder, kan retten ikende det en bøde samt eventuelt tilpligte det at erstatte de ved udeblivelsen eller vægringen forårsagede udgifter.

Stk. 2. Retten kan derhos lade et udeblevet vidne hente med magt.

Stk. 3. Kendelse, hvorved bøde eller erstatning er pålagt et udeblevet vidne, kan ophæves af retten, såfremt det senere oplyses, at vidnet har haft gyldig grund for udeblivelsen.

§ 18. Retsformanden skal alvorligt lægge vidnet på sinde at følge sandheden, idet han foreholder ham det ansvar, han pådrager sig ved at afgive falsk forklaring for retten.

§ 19. Ethvert vidne afhøres for sig og bør i reglen ikke påhøre forklaringer af andre vidner eller i kriminelle sager af sigtede.

Stk. 2. Vidner, hvis udsagn står i modstrid med hinanden, kan efter parternes begæring eller rettens beslutning stilles mod hinanden.

Stk. 3. Vidner afhøres af retsformanden, i

Lovforslaget.

§ 16. Redaktører, redaktionssekretærer og journalister ved et her i riget trykt periodisk skrift har ikke pligt til at afgive vidneforklaring om, hvem der er forfatter eller kilde til en i skriftet optaget unavngiven artikel eller meddelelse. Det samme gælder andre, der i kraft af deres tilknytning til vedkommende skrift, trykkeri, nyhedsbureau eller forlag har fået kendskab til forfatterens eller kildens identitet.

§ 17. Retten vejleder, såfremt omstændighederne giver grund dertil, vidnet om indholdet af bestemmelserne i §§ 14-16.

Stk. 2. Modsætter vidnet sig at afgive forklaring, og fastholdes vægringen uanset at retten i medfør af § 7 træffer bestemmelse om dørlukning eller forbud mod offentlig gengivelse af forklaringen, forelægger retten, dersom den finder, at forklaring bør afgives, spørgsmålet for landsdommeren, jfr. § 18.

§ 18. Landsdommeren kan i de i §§ 14-16 nævnte tilfælde bestemme, at vidneforklaring skal afgives, når dette må antages at ville være af afgørende betydning for sagens udfald, og sagens beskaffenhed og dens betydning for vedkommende part eller for samfundet findes at berettige til en fravigelse fra de anførte regler. Dette gælder dog ikke, hvis forklaringen vil udsætte vidnet selv for straf eller tab af velfærd og ej heller, hvis nægtelsen af at give samtykke efter § 14, stk. 1 er begrundet med hensynet til statens sikkerhed eller dens forhold til fremmede magter.

§ 19. Vidnet tilsiges af formanden for den ret, for hvilken vidneforklaring skal afgives. I kriminelle sager kan vidnet tilsiges af anklageren.

Stk. 2. I tilsigelsen, af hvilken en genpart overgives vidnet, skal det angives, hvad der er indkaldelsens øjemed, stedet og tiden for retsmødet, samt at vidnet ved at udeblive